

آرامشی تمام نشدنی در خانه‌های ایرانی

۹ آذر ۱۳۹۹ ساعت ۱۴:۱۵

کم کم از آنچه که در تهران می‌دیدیم دچار رضای خاطر و لذت شدم، درهای چوبی ضخیم دروازه‌هائی قشنگ، پنجره‌هایی زیبا، بخصوص داخل اطاق‌ها که از زیبایی فرش‌های ایرانیش جلوه خاصی بخود گرفته بود...

کافه تاریخ- سبک زندگی

تهران در دوره قاجار یکی از شهرهای مهم و زیبای ایران محسوب می‌شد و تجلی کامل از یک زندگی ایرانی را در بر داشت. اکثر خانه‌ها علیرغم آنکه از ساختمان مدرن و امروزی برخوردار نبودند، اما با مزین شدن به اسباب ساخت ایرانی، آرامش خاصی را به افراد منتقل می‌کردند:

«مشاهده منظره تاسف آور تهران بخصوص از خارج از شهر آن واقعاً غیرقابل باور بود. خیابان‌ها باریک، خانه‌ها یک طبقه و خشت و گلی و یا از گل تنها. وقتی بمنزل "سرگرد اس" که در خارج از شهر واقع شده بود رسیدیم هنوز هم منظره خانه‌های شهر از دوردست دلنشین و خوش آیند نبود، اما بمحض ورود بشهر و مشاهده موقعیت آن از نزدیک نظرم‌ان بکلی عوض شد. زیرا این خانه و ساختمان‌ها با آن ساختمان‌های محقری که ما از دور دیده و درباره آن‌ها قضاوت کرده بودیم کاملاً تفاوت داشت. نفسی براحتی کشیدیم و کم کم از آنچه که می‌دیدیم دچار رضای خاطر و لذت شدم، درهای چوبی ضخیم دروازه‌هائی قشنگ، پنجره‌هایی زیبا، بخصوص داخل اطاق‌ها که از زیبایی فرش‌های ایرانیش جلوه خاصی بخود گرفته بود. در اولین وحله مشاهده کمبود مبیل و صندلی در این اطاق‌های مجلل برای ما خارجی‌ها تکان دهنده توام با احساس یک نوع نقص و کمبود بود. ولی رفته رفته پس از عادت کردن به نشستن در روی فرش‌های ضخیم خوش نقش و تکیه دادن بر پشتی و کوسن‌های نرم و زیبای آن انسان احساس آرامش بیشتری می‌کند و از این نوع زندگی استراحت زیادتری نصیبش می‌گردد بخصوص اگر میزبان مهماندوست و پیشخدمت‌هایش با سلیقه و مهمان‌نواز هم باشند. همان چیزی که در حال حاضر در منزل سرگرد اس نصیب من شده بود، لحظه‌ای بعد بنا به سفارش سرهنگ چای داغ در میان فنجان‌های چینی، همراه با قلیانی آماده در مقابلم گذاشته شد.» ۱

